

telefonním operátorům," napsaly Hospodářské noviny (HN). S automatickým prodloužením licence podle HN ostře nesouhlasí ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD). Místopředseda Unie svobody Vladimír Mlynář se domnívá, že stát by se neměl dopustit stejné chyby, jako když licenci na Novu přidělil bezplatně. „Je třeba, aby stát stanovil rovné podnikatelské podmínky pro všechny. Jsem od počátku pro to, aby se licence dražila," řekl HN Mlynář. „Já proti tomu nic nemám, mně by se to docela líbilo," uvedl ministr kultury Pavel Dostál. Není to podle něj ale průchodný návrh. Dostál podle HN připustil, že vliv generálního ředitele TV Nova Vladimíra Železného na poslance je velmi silný, a proto nevyloučil, že prodloužení licence bez jakéhokoli výběrového řízení Sněmovnou může projít. „Jsem zásadně proti dražbám. Státu by to možná finančně pomohlo, ale televizím ne," uvedl pro HN poslanec Miloslav Kučera st. (ČSSD), předkladatel novely zákona, která by držitelé licence na Novu, společnosti CET 21 zajistila klid na dalších 12 let. Stejný názor má i poslanec za ODS Petr Pleva. „Prodej licence by znamenal zhoršení kvality pořadů. Vlastník by se snažil o ještě větší sledovanost a televize by dál sklouzla k bulváru," prohlásil pro HN Pleva (viz „O příští osud Novy se hraje již dnes", Hospodářské noviny, 2. 3. 2001, str. 1).

6. března 2001 – „Čtyřkoalice počká s případnou stížností k Ústavnímu soudu kvůli novele zákona o České televizi na výsledek projednávání zákona o rozhlasovém a televizním vysílání," v rozhovoru pro ČTK to uvedl senátor Michael Žantovský (ODA). Nový zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání by podle něj mohl obsahovat některé obdobně kontroverzní pasáže jako novela zákona o České televizi. „Rozhodně budeme čekat i na projednání zákona o rozhlasovém a televizním vysílání, protože tam se rýsuje podobný problém," řekl agentuře senátor Žantovský. Možnost podání ústavní stížnosti kvůli novele zákona o ČT avizoval Žantovský v lednu krátce poté, co Poslanecká sněmovna prosadila svou verzi novely zákona o ČT. Vypracování ústavní stížnosti nevyloučil ani předseda senátního klubu KDU-ČSL Jiří Šenkýř. Podle něj novela ve schválené podobě obsahuje řadu ustanovení, která jsou vůči sobě v protikladu. Za „světový unikát" označil Šenkýř skutečnost, že Sněmovna bude schvalovat Kodex ČT. (Viz „Žantovský: Se stížností na novelu o ČT čekáme na zákon o vysílání", ČTK, 6. 3. 2001, 16.52 hodin.)

7. března 2001 – Podvýbor Poslanecké sněmovny pro mediální legislativu ukončil projednávání návrhu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Podvýbor podpořil znění zákona včetně té části, která počítá s jedním automatickým prodloužením licence stávajícím provozovatelem, pokud dodrží podmínky stanovené v zákoně. Jeden z překladatelů zákona, poslanec Miloslav Kučera st. (ČSSD) se v této souvislosti v rozhovoru pro ČTK ohradil proti názorům, že možnost automatického prodloužení licence se do zákona dostává hlavně pod tlakem soukromé televizní stanice Nova. Podle Kučery je důležitý institut prolongace (automatického prodloužení) licencí hlavně pro sou-

kromá regionální rádia. Jen tak podle něj dostanou jejich provozovatelé šanci zhodnotit své investice. (Viz „Sněmovna zřejmě již v dubnu rozhodne o podobě mediálního zákona", ČTK, 7. 3. 2001, 16.08 hodin.)

8. března 2001 – Předseda Stálé komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky Ivan Langer (ODS) navrhl na jednání komise snížit v návrhu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání objem reklamy v televizi veřejné služby na polovinu. Ivan Langer chtěl omezit reklamu v České televizi (ČT) v čase mezi 19.00 a 22.00 hodinou ze stávajících šesti na tři minuty za hodinu. Ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD) i prozatímní ředitel ČT Jiří Balvín návrh odmítli. Ředitel Balvín označil Langerovu iniciativu za „smrtící zásah pro ČT". Ztráty z omezení vysílání reklamy vyčíslil na 550 milionů korun. Pokud by měly být vyváženy zvýšením uživatelských poplatků za televizní přijímače, tak by musely vzrůst ze stávajících 75 na 130 až 140 korun. Ministr kultury Pavel Dostál uvedl, že by po případném přijetí návrhu poslance Ivana Langer a Česká televize nemohla snad ani vysílat na obou kanálech. Stálá komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky nakonec návrh svého předsedy na jednání 16. března 2001 odmítla. (Viz „Langer chce vzít České televizi peníze z reklamy", Lidové noviny, 9. 3. 2001, str. 2 a „Dostál a Langer se přou o ČT", Právo, 9. 3. 2001, str. 2.)

19. března 2001 – Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu Poslanecké sněmovny projednal návrh nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Výbor schválil návrh poslance Petra Plevy (ODS), aby držitel celoplošné televizní licence mohl o prodloužení požádat již čtyři roky před jejím vypršením. Původní návrh však počítal s tím, že držitel licence si mohl Radou pro rozhlasové a televizní vysílání nechat licenci prodloužit 32 měsíců před jejím skončením. Někteří členové výboru především z Unie svobody a KDU-ČSL obvinili Plevu z účelovosti. Kritici návrhu uvedli, že jde o to, aby byla prodloužena licence TV Nova ještě před parlamentními volbami v roce 2002. Držitel licence na vysílání TV Nova – společnost CET 21 – ji získal v roce 1993 s platností do roku 2005. Petr Pleva popřel, že lhůtu prodloužil kvůli TV Nova. „Je to především kvůli investicím, které se musejí plánovat dlouho dopředu," odůvodnil svůj návrh poslanec Petr Pleva (ODS).

10. dubna 2001 – Poslanecká sněmovna schválila v závěrečném čtení návrh nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Návrh podpořilo 128 poslanců ze 184 přítomných. Pro zákon hlasovali poslanci ODS, ČSSD a KSČM. Zákonomdávci Unie svobody a KDU-ČSL návrh nepodpořili. Ani poslanci sociální demokracie však nehlasovali jednotně. Podle záznamu hlasování byl proti například Zdeněk Jičínský či ministr kultury Pavel Dostál. Poslanci však na návrh Bohuslava Sobotky (ČSSD) zapracovali do zákona ustanovení, že žadatel o prodloužení celoplošné televizní licence složí jako správní poplatek 200 milionů korun. (Viz Stenozáznam z jed-

nání Poslanecké sněmovny 10. 4. 2001 a „Zákon: neuspěl Dostál ani Nova“, MF DNES, 11. 4. 2001, str. 2.)

10. dubna 2001 – Ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD) není spokojen se závěrečnou podobou zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Informovala o tom ČTK. „Ministr kultury Pavel Dostál považuje mediální zákon kvůli automatickému prodlužování licencí za diskriminační, a tedy nepřijatelný,“ napsala agentura. „Ten zákon z důvodu automatického prodlužování licence v té podobě, jak je, je pro mě nepřijatelný, protože je diskriminační a zavádí monopolizaci na našem mediálním trhu,“ uvedl Dostál. Normu považuje za diskriminační proto, že do volné soutěže nepouští subjekty, které v této oblasti dosud nepodnikaly. Ministra kultury Pavla Dostála mile překvapilo, že ustanovení, která jsou převzata ze závazné evropské směrnice, se do zákona dostala. Místopředseda Poslanecké sněmovny a ODS a předseda mediální komise Ivan Langer (ODS) tvrdí, že zákon je ve způsobu úpravy podmínek podnikání v oblasti elektronických médií liberální. Naopak socialistický je podle něj v tom, co přichází z Evropské unie, například v otázce povinných kvót evropské produkce. „Myslím, že se nepodařilo úplně dobře odlišit od sebe povinnosti, které mají plnit soukromí provozovatelé a provozovatelé ze zákona. Nicméně myslím, že zákon je podstatně svobodomyšlnější, než byly předcházející ministerské návrhy novel, a že je ve své podstatě kvalitnější než dosud platný zákon,“ řekl Langer. Ministr Dostál je podle Langera pokrytec, který „doma zákon kritizuje, aby se jím v Bruselu chlubil“. Zákonem totiž Česká republika splnila další podmínky pro přiblížování českého práva k právu Evropské unie. „Jestli něco diskriminuje subjekty na české mediální scéně, tak je to výsadní a Dostálem podporované postavení České televize a Českého rozhlasu,“ uvedl pro ČTK v reakci na ministrova slova Langer. Poslanec a místopředseda Unie svobody Vladimír Mlynář označil zákon za špatný. Nelíbí se mu, že Radu ČR pro rozhlasové a televizní vysílání bude nadále volit pouze Poslanecká sněmovna a že ti, kteří dnes mají vysílací licence, si je nechají „takříkajíc navěky“. Mlynář podle ČTK ocenil ustanovení v novém zákoně, podle kterého členové rady nebudou moci vyvíjet politické aktivity. Doufá, že hlavně radní Petr Štěpánek, který kandidoval za ODS do Senátu, se podle toho „brzy zařídí“. Poslanec za KDU-ČSL Jaromír Talíř mrzí, že se nepodařilo prosadit, aby se vysílací licence prodávaly a aby se na volbě Rady ČR pro RTV podílely obě komory Parlamentu ČR. (Viz Ministr Dostál: „Mediální zákon je pro mě nepřijatelný“, ČTK, 10. 4. 2001, 18.36 hodin.)

9. května 2001 – Ústavněprávní výbor Senátu doporučil senátorům, aby zamítli návrh nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Řada členů výboru upozorňovala v rozpravě na to, že nový zákon v podobě přijaté Poslaneckou sněmovnou je natolik špatný a nepoužitelný, že by si v případě přijetí vyžádal nutnou novelizaci. Jen právníci Senátu vypracovali k předloze 16 návrhů technického charakteru. (Kompletní znění usnesení Ústavněprávního výboru Senátu viz senátní tisk 50/2.)

10. května 2001 – Výbor pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice Senátu doporučil senátorům, aby vrátili návrh nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání Poslanecké sněmovně s některými pozměňovacími návrhy. Jedním z pozměňovacích návrhů bylo, aby se volba členů Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání rozdělila mezi obě komory Parlamentu ČR. Výbor pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice Senátu svůj pozměňovací návrh na volbu členů regulačního orgánu formuloval následovně: „Radu tvoří 13 členů, které jmenuje a odvolává předseda vlády na návrh příslušné komory Parlamentu. Návrh na jmenování 7 členů Rady podává Poslanecká sněmovna, návrh na jmenování 6 členů Rady podává Senát. Předseda vlády Radu jmenuje a odvolává do 7 dnů po obdržení návrhu od obou komor Parlamentu; jde-li o jmenování a odvolání jednotlivých členů Rady, činí tak ve lhůtě do 7 dnů po obdržení návrhu od příslušné komory Parlamentu.“ (Kompletní znění usnesení Výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice viz senátní tisk 50/1.)

10. května 2001 – Výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu Senátu doporučil senátorům, aby se návrhem nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání nezabývali. Zpravodaj výboru – senátor Robert Kolář (US) – při projednávání zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání na schůzi Senátu 17. května 2001 odůvodnil usnesení následovně: „...u předloh této závažnosti nemůže legislativní iniciativu vlády nahrazovat zákonodárná iniciativa poslanců a senátorů, neboť tyto předlohy jsou většinou zatíženy velkou chybou a v tomto zákoně se to samozřejmě také projevilo. Současně jsme konstatovali, že nejsme s to v čase, který máme k dispozici a s prostředky, které máme k dispozici, opravit tento zákon do podoby, kdy bychom pro něj jako horní komora Parlamentu ČR mohli s pozměňovacími návrhy zvednout zodpovědně ruku a předat jej zpět do Poslanecké sněmovny. Nabízela se varianta zamítnout. K této variantě jsme nepřistoupili ze dvou důvodů. Jednak proto, že dosavadní právní úprava provozování rozhlasového a televizního vysílání není konzistentní, neodpovídá současnému stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a nový zákon je potřebný. To je první důvod. Druhý důvod. Je potřebné, aby naše zákonodárství v této oblasti bylo harmonizováno s právem EU, naše kroky v této oblasti jsou bedlivě sledovány a poslanci nebo předkladatelé tohoto zákona udělali ten dobrý krok, že zapracovali pasáže z vládní euronovely do verze, která byla postoupena do Poslanecké sněmovny. To byly důvody, proč jsme se nepřiklonili k variantě zamítnout. Varianta schválit ...zákon má hodně, hodně daleko k dokonalosti, tudíž jej schválit nemůžeme...“ (Kompletní znění usnesení Výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu Senátu viz senátní tisk 50/3 a kompletní znění vystoupení zpravodaje výboru Roberta Koláře viz „Těsnopisecká zpráva Senátu Parlamentu ČR, 3. funkční období, 7. schůze“, str. 96.)

10. května 2001 – Výbor pro evropskou integraci Senátu doporučil senátorům, aby vrátili Po-

slanecké sněmovně návrh nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání s jedním pozměňovacím návrhem, který se týká automatického prodlužování licencí. Výbor rovněž konstatoval, že předkládaný zákon není v rozporu s právem Evropských společenství. „Nenašli jsme žádné závažné rozpory s evropským právem, ani nebyly uvedeny v materiálech, které nám byly dodány naším legislativním odborem a Parlamentním institutem. Rovněž jsme přihlédlí k tomu, že nám bylo známo, že poslanci návrh konzultovali v Bruselu. Konstatovali jsme nicméně, že zákon je zatížen mnoha nejasnostmi a legislativními nedokonalostmi, nedůslednostmi atd., kterými jsme se ale nezabývali do detailů a věnovali jsme se zejména aspektu evropskému a aspektu průhlednosti zákona, průhlednosti a nezávislosti sdělovacích prostředků,“ odůvodnila stanovisko výboru pro evropskou integraci jeho zpravodajka – senátorka Jaroslava Moserová (ODA) – na schůzi Senátu 17. května 2001. Členové výboru pro evropskou integraci se shodli na pozměňovacím návrhu následujícího znění: „Prodoužení doby platnosti licence podle § 12 odst. 8 se nevztahuje na provozovatele vysílání s licenci, kterému byla licence udělena přede dnem účinnosti tohoto zákona.“ (Kompletní znění usnesení Výboru pro evropskou integraci Senátu viz senátní tisk 50/4 a kompletní znění vystoupení zpravodajky výboru Jaroslavy Moserové viz „Těsnopisecká zpráva Senátu Parlamentu ČR, 3. funkční období, 7. schůze“, str. 95.)

15. května 2001 – Nový zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání nakonec může skončit u Ústavního soudu. Na tiskové konferenci Občanské demokratické aliance (ODA) to naznačil místopředseda strany senátor Michael Žantovský. Žantovský uvedl, že ODA by se mohla obrátit na Ústavní soud, pokud sněmovna předlohu neschválí s úpravami připravovanými v Senátu. Podle něj ODA považuje návrh nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou v některých pasážích za odporující ústavnosti a základním principům demokracie. Například způsob volby členů Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání politickou většinou v Poslanecké sněmovně zvyšuje riziko politizace tohoto orgánu. Michael Žantovský v této souvislosti prohlásil: „Radu proto nemůže volit jen Sněmovna.“ Dalším sporným bodem návrhu nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání je podle místopředsedy ODA návrh automatického prodlužování licencí za předem daných podmínek stávajícími provozovateli. „Jde o změnu pravidel za hry a vytvoření nerovných podmínek pro uchazeče o licenci na rozhlasové a televizní vysílání... Je to trochu totéž, jako bychom se na zítřejším zasedání (Senátu) rozhodli, že si prodoužíme své mandáty na dalších šest let,“ poznamenal k návrhu na prodlužování licencí senátor Michael Žantovský (viz „Neprojde-li změněný mediální zákon, ODA se obrátí na Ústavní soud“, ČTK, 15. 5. 2001, 14.29 hodin a „Mediální zákon může nakonec řešit také Ústavní soud“, Hospodářské noviny, 16. 5. 2001, str. 2). (Dále viz 17. 5., 6. 6., 26. 6. a 4. 7. 2001)

17. května 2001 – „Návrh nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání straní určitým mediálním skupinám, především komerčním televizím, které se na přípravě tohoto zákona velmi aktivně spolupodílely a pak jej také proložovaly,“ uvedl ve svém projevu při projednávání návrhu právní normy v horní parlamentní komoře místopředseda Senátu Jan Ruml (US). Automatické prodlužování licencí označil Jan Ruml ve svém projevu za výsledek politického kšeftu. „Zákon mění pravidla v průběhu soutěže, vylučuje další uchazeče o podnikání, a tím omezuje hospodářskou soutěž a vytváří monopoly na mediální scéně. Tvrzení předkladatele, že v zemích EU je obvyklé prodlužovat licence za pevně předem stanovených podmínek, v našem prostředí neobstojí. Tady byly pevně předem stanovené podmínky, že licence byly vydány na 12 let a 8 let, všichni s tímto vědomím žijeme. Jelikož ten zákon byl psán evidentně na zakázku a při přípravě propojil některá média s některými politickými stranami, tak tvrdím, že představuje nejenom ohrožení podnikatelského prostředí a zpochybnění právního státu, ale je také vrcholně nedemokratickým aktem,“ prohlásil Jan Ruml. „Propojování politiky, ekonomiky, protože jde o výsostný zájem finančních skupin stojících za komerčními televizemi, a vlastních médií, ve svém důsledku může vést k značnému narušení demokratického politického systému,“ varoval v závěru svého projevu místopředseda Senátu Jan Ruml. (Kompletní znění vystoupení Jana Rumla viz „Těsnopisecká zpráva Senátu Parlamentu ČR, 3. funkční období, 7. schůze“, str. 103--105.)

17. května 2001 – Senát schválil návrh nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Stalo se tak po více než dvouhodinové rozpravě. Návrh na schválení zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou podpořilo 39 senátorů ze 73 přítomných (potřeba bylo 37 hlasů). Proti hlasovalo 22 senátorů. Zákon podpořili senátoři Občanské demokratické strany (ODS), České strany sociálně demokratické (ČSSD), Komunistické strany Čech a Moravy (KSČM), tři senátoři Křesťanskodemokratické unie–Československé strany lidové (KDU–ČSL) – Milan Špaček, Adolf Jílek, Jan Zahradníček – a nezávislý senátor Jaroslav Kubín (viz Přehled hlasování č. 16, 7. Schůze Senátu, 17. 5. 2001).

17. května 2001 – Představitelé čtyřkoalice v Senátu neskrývali rozhořčení nad tím, že tři senátoři za KDU–ČSL podpořili návrh nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Místopředseda senátorského klubu KDU–ČSL Milan Šimonovský po schválení zákona Senátem prohlásil, že „hlasování těch tří nezůstane bez odezvy“. „Nedovedu si představit, jak to chce řešit. Každý senátor hlasuje sám za sebe,“ reagoval senátor Milan Špaček (KDU–ČSL), který zákon podpořil. Senátor Špaček v rozhovoru s novináři připustil, že u něho zástupci regionálních rádií a televizí lobbovali. „Hovořil jsem s nimi. To mě přesvědčilo, abych zákon podpořil. Nepovažuji to za tlak, pouze za věcný přínos k diskusi. Zákon je potřebný i pro mnohá regionální rádia. Regionální televize a rádia mě požádaly,

abych zvážil své hlasování kvůli jejich budoucímu osudu," uvedl Milan Špaček. Hospodářské noviny 18. května 2001 citovaly jednoho ze senátorů stran čtyřkoalice, který si nepřál být jmenován: „Mnozí naši senátoři byli vystaveni tvrdému lobbingu – pokud prý zákon neprojde, mohlo by se to obrátit proti nim. Není divu, že někteří nevydrželi.“ Místopředseda Senátu Jan Ruml (US) po závěrečném hlasování prohlásil: „Je to hrubá chyba, že Senát podpořil tento zákon, protože automatické prodlužování licencí mění pravidla uprostřed hry. Tvrdím, že je to výsledkem politického kšeftu... Budeme se snažit rychle vypracovat novelu, nebo ten zákon skončí u Ústavního soudu.“ Místopředseda ODA a senátor Michael Žantovský k termínu podání stížnosti k Ústavnímu soudu uvedl: „Pracujeme na ní, a až budeme přesvědčeni, že je v takovém stavu, že má dobrou naději, aby ji Ústavní soud přijal a rozhodl v náš prospěch, tak ji podáme.“ (Viz „Mediální zákon podrželi lidovci“, MF DNES, 18. 5. 2001, str. 2, „Mediální zákon prošel, čtyřkoalice byla nejednotná“, Hospodářské noviny, 18. 5. 2001, str. 1–2 a „Mediální zákon zajistili lidovci“, Právo, 18. 5. 2001, str. 2.)

17. května 2001 – „Televize a rádia přes chyby mediální zákon vítají,“ informovala ve svém servisu Česká tisková kancelář (ČTK). „Schválení zákona v Senátu vítáme, i když nás velice mrzí, že v něm zůstal poplatek 200 milionů korun za prodloužení licence k celoplošnému televiznímu vysílání,“ uvedl v rozhovoru pro ČTK Martin Chalupský, mluvčí společnosti CET 21, která drží licenci na vysílání televize Nova. S přijetím nového zákona je spokojen také Michel Fleischmann, prezident soukromých rozhlasových stanic Evropa 2 a Frekvence 1. „Jsem rád, že Senát ten zákon schválil. Trvalo to asi tři roky, než jsme dospěli k normě, která alespoň rámcově respektuje požadavky Evropské unie a stanovuje nějaké podmínky,“ řekl Fleischmann agentuře. Přijatý zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání však podle něj není dokonalý. „Mohl by být více liberální,“ poznamenal. Nelíbí se mu například, že zákon stále dosti reguluje podnikání v médiích. Poplatek 200 milionů za prodloužení licence pro celoplošné televize podle něj není příliš vysoký. „Jediné, co mi vadí, je to, že ty peníze půjdou do státního rozpočtu a neinvestují se přímo například do výroby filmů,“ dodal Fleischmann. Několikamilionový poplatek za prodloužení licence představuje pro televizi Prima podle její mluvčí Jany Malíkové velký problém. „Na druhé straně přijetí mediálního zákona může napomoci větší transparentci mediálního trhu v České republice,“ citovala slova Malíkové ČTK. (Viz „Televize a rádia přes chyby mediální zákon vítají“, ČTK, 17. 5. 2001, 16.35 hodin.)

6. června 2001 – Prezident Václav Havel vrátil Poslanecké sněmovně zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání. V odůvodnění svého rozhodnutí prezident republiky uvedl: „K vrácení zákona mě vedou věčné výhrady. Zákon zavádí nový institut prodloužení licence, v případě celoplošného televizního vysílání, až o dalších 12 let. Podle mého názoru toto opatření výrazně omezuje možnost vstupu nových zájemců o provozování celoplošného rozhlasového a televizního vysílání. Tím brání prosazování principu svobodné sou-

těže v této oblasti a bezdůvodně omezuje ústavně zaručené právo na podnikání. Rovněž mám výhrady vůči způsobu přidělování licencí. Počet sad frekvencí k celoplošnému vysílání, od kterých se de facto odvozuje počet vydaných licencí, je fyzikálně limitován, a představuje proto veřejný statek velké hodnoty. Ani nový zákon však nezohledňuje tuto skutečnost a nadále umožňuje přidělit licenci bezúplatně a přitom dovoluje s tímto veřejným statkem komerčně nakládat. Za nesystémové považuji stanovení výše správního poplatku za rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání o prodloužení doby platnosti oprávnění k provozování celoplošného televizního vysílání. Smyslem a cílem správního poplatku je zpoplatnit úkony správního orgánu a reflektovat tak náročnost a náklady jeho rozhodování. Pokud vycházíme z tohoto principu, pak nevidím jako odůvodněnou tak velkou disproporci mezi výší správního poplatku za žádost o udělení licence (50 000 Kč) a za rozhodnutí o jejím prodloužení (200 mil. Kč), neboť náročnost těchto správních úkonů bude v podstatě totožná. Přijatým zákonem dochází k nepřímé novelizaci zákona o telekomunikacích, a to v části věnované přidělování kmitočtů. Formou nepřímých novel se právní řád stává nepřehledným a v tomto případě zakládá možnost sporů o kompetence mezi Radou pro rozhlasové a televizní vysílání a Českým telekomunikačním úřadem.“ (Viz „Prezident vetoval zákon o rozhlasovém a televizním vysílání“, Tisková zpráva vydaná Kanceláří prezidenta republiky, tiskovým odborem dne 6. června 2001 a sněmovní tisk č. 717/7.) (Dále viz následující datum, 7. 6., 26. 6. 2001.)

6. června 2001 – Předseda Stálé komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky Ivan Langer (ODS) ani její člen Miloslav Kučera st. (ČSSD) nesouhlasí s důvody, kvůli nimž prezident Václav Havel vrátil Sněmovně zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání. „Jsem zklamán, ale ne překvapen. Do prezidentova stanoviska se promítl jeho velmi negativní vztah vůči řediteli jedné televize,“ citovaly poslance Ivana Langera Lidové noviny. Langer věří, že Poslanecká sněmovna veto prezidenta republiky přehlasuje. Také předseda poslaneckého klubu ČSSD Bohuslav Sobotka předpokládá, že poslanci zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání – i přes zamítavé stanovisko prezidenta – opětovně schválí. „My jsme hlasovali pro zákon a není důvod naše stanovisko měnit,“ řekl Sobotka Lidovým novinám. (Viz „Prezident Havel vrátil sněmovně mediální zákon“, Lidové noviny, 7. 6. 2001, str. 2 a „Prezident vetoval mediální zákon“, MF DNES, 7. 6. 2001, str. 2.)

7. června 2001 – „Prezidentovo veto jsem očekával,“ řekl deníku Právo k rozhodnutí prezidenta Václava Havla vrátit Poslanecké sněmovně zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD). „Veto jsem očekával, neboť automatické prodlužování licencí za podmínek v poslanecké verzi pokládám za nemravné,“ citoval deník Právo slova ministra kultury. Pavel Dostál upozornil, že původní vládní návrh obsahoval velice přísné podmínky. Ministr na druhé straně označil 200miliónový poplatek za prodloužení celoplošné televizní licence za alespoň slabou náplast, která podle něj vlastně říká: „...pane Železný, tady

máte na dalších 12 let televizi za hubičku.“ Dostál deníku Právo připomněl, že patřil k poslancům, kteří hlasovali pro poplatek 800 milionů korun. (Viz „Havel vetoval mediální zákon“, Právo, 7. 6. 2001, str. 3.)

26. června 2001 – Podle poslance Miloslava Kučery st. (ČSSD) neexistuje žádný důvod, proč by Poslanecká sněmovna měla respektovat veto prezidenta Václava Havla, kterým vrátil dolní parlamentní komoře návrh nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. „Pan prezident se ve svém vetu odvolává na ty části zákona, které jeho odpůrci v hlasování v Poslanecké sněmovně i v Senátu prohráli. Proč tak činí, nechci komentovat. Byla by to spekulace. Nicméně jsem to musel připomenout,“ uvedl ve svém vystoupení v Poslanecké sněmovně jeden z předkladatelů zákona Miloslav Kučera st. (ČSSD) a dodal: „Druhá moje poznámka se týká toho, že ministr zahraničí ČR při vyjednávání o harmonizaci našeho práva s právem Evropské unie (EU) dosáhl toho, že byla podmíněně přijata kapitola kultura a audiovizí s tím, že EU předpokládá, že tento zákon bude schválen. Mimochodem – byl jsem sám při jednom jednání v Bruselu a měl jsem možnost jednat i s naším velvyslancem panem Teličkou. Brusel neměl proti tomuto zákonu zásadních připomínek, dílčí, které jsme si vzájemně vysvětlili, akceptoval. Třetí poznámka: Nedomnívám se, že od přijetí zákona Poslaneckou sněmovnou ani Senátem nastaly nějaké zásadní nové okolnosti, které by musely nutně měnit názor členů Poslanecké sněmovny. Takže moje stanovisko je, že jako zástupce předkladatelů nesouhlasím s vetem prezidenta.“ (Viz Stenografický zápis 37. schůze Poslanecké sněmovny, 26. června 2001.)

26. června 2001 – Poslanec Vladimír Mlynář (US) vyzval Poslaneckou sněmovnu, aby podpořila veto prezidenta republiky Václava Havla, kterým dal najevo svůj nesouhlas s návrhem nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. V rozpravě nad zákonem vráceným Sněmovně prezidentem republiky poslanec Vladimír Mlynář uvedl: „...jakkoiiv nepatřím ani k těm, kdo se domnívají, že tento zákon je z nějakého ohledu protiústavní, domní-

vám se, že ten zákon je špatný a že bychom měli využít veta prezidenta republiky k tomu, abychom se nad svým hlasováním ještě jednou zamysleli. Hlavním důvodem, který vedl kluby čtyřkoalice k námitkám proti tomuto zákonu a k hlasování proti tomuto zákonu, je to, že zákon mění podnikatelská pravidla uprostřed hry. Licencované subjekty v elektronických médiích, které dostaly v minulých letech licence, je dostávaly na časově omezenou dobu. Věděly to, taková byla pravidla přidělených licencí. Tento zákon, a to je zřejmě jeho nejzávažnější chyba, mění pravidla uprostřed hry a náhle těmto subjektům dává právní nárok na prodloužení licence. Domnívám se, že je to chyba a že spolu s dalšími legislativními nedostatky tohoto zákona je dostatek důvodů, aby Poslanecká sněmovna ještě jednou zvážila svůj postoj. Proto budou poslanecké kluby čtyřkoalice hlasovat pro prezidentské veto.“ (Viz Stenografický zápis 37. schůze Poslanecké sněmovny, 26. června 2001.)

26. června 2001 – Poslanecká sněmovna schválila přes veto prezidenta republiky Václava Havla zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Prezident Havel vrátil tuto právní normu dolní komoře Parlamentu ČR 6. června 2001 (viz). Zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání podpořili stejně jako při závěrečném hlasování 10. dubna 2001 (viz) poslanci ODS, ČSSD a KSČM. Pro normu hlasovalo 135 ze 176 přítomných zákonodárců, což bylo více než při prvním závěrečném hlasování 10. dubna 2001, protože tehdy zákon podpořilo 128 poslanců. Proti hlasovalo 36 poslanců.

4. července 2001 – Začal platit nový zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Zákon byl vyhlášen ve Sbírce zákonů v částce 87 pod číslem 231/2001 Sb. V souvislosti s platností nového zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání byly zrušeny předchozí právní normy upravující fungování systému elektronických médií – a to zákon č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, a zákon č. 103/1992 Sb., o Radě České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání.

VZNIK NOVELY ZÁKONA č. 39/2001 Sb., O ČESKÉ TELEVIZI – CHRONOLOGICKÝ PŘEHLED

Zákon o České televizi (ČT) byl v listopadových dějinách České republiky (respektive Československa) přijat Českou národní radou (ČNR) 7. listopadu 1991. Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, který vstoupil v platnost 1. ledna 1992, se stal jedním ze stabilních základů, jenž umožnil formování duálního systému vysílání elektronických médií v České republice (respektive v Československu). Právní norma zajistila vznik a upravila činnost České televize jako veřejnoprávní instituce. V zákoně bylo mimo jiné podrobně formulováno poslání ČT jako vysílatele veřejné služby. Zákon o České televizi rovněž definoval orgán, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu tvorby a šíření programů ČT, a vymezil jeho kompetence. Tímto orgánem byla Rada České televize, která měla devět členů volených Českou národní radou (po roce

1992 Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR). Právní norma rovněž upravila financování ČT. Zákon o České televizi prošel v období od 1. ledna 1992 do 31. prosince 1997 třemi novelami (zák. č. 36/1993 Sb., zák. č. 253/1994 Sb., zák. č. 301/1995 Sb.). Vláda premiéra Miloše Zemana (ČSSD) přistoupila po roce 1998 k zásadní novele zákona o ČT proto, aby přesněji vymezila úkoly ČT jako poskytovatele veřejné služby v oblasti televizního vysílání a lépe upravila fungování Rady ČT jako kontrolního orgánu. Přijímání novely zákona o ČT však zásadním způsobem ovlivnila tzv. krize v České televizi, která začala v prosinci 2000, když Rada České televize odvolala dosavadního generálního ředitele Dušana Chmelfčka a jeho nástupcem zvolila Jiřího Hodače. Proti řediteli Jiřímu Hodačovi a jeho týmu se vzbouřili zaměstnanci ČT.

1998

10. srpna 1998 – Vláda premiéra Miloše Zemana (ČSSD) se ve svém programovém prohlášení zavázala k vytvoření nové mediální legislativy. V odstavci 4.1 Demokratický právní stát vláda konstatuje: „...k naplnění ústavního práva na informace budou předloženy návrhy scházejících zákonů (o hromadných sdělovacích prostředcích, o rozsahu chráněných osobních údajů a o kontrole informačních systémů), které vytvoří prostor pro uplatnění práva na informace o činnosti veřejné správy a o hospodaření státu se společnými prostředky. Vláda podpoří senátní návrh zákona o svobodném přístupu k informacím.“ Problematice nové mediální legislativy v programovém prohlášení vlády premiéra Miloše Zemana se věnuje i odstavec 4.3.6 Kultura: „Dalším důležitým úkolem vlády bude . zajistit kompletní vypracování mediální legislativy včetně stanovení účinné kontroly médií parlamentem, aniž by byla na straně druhé ohrožena jejich nezávislost a zároveň zajistit kompatibilitu všech těchto zákonů s podmínkami Evropské unie.“ (Kompletní znění programového prohlášení vlády premiéra Miloše Zemana zveřejnily Hospodářské noviny 10. 8. 1998, str. 7–10.)

2000

5. března 2000 – Ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD) v diskusním pořadu České televize V pravé poledne prohlásil, že by rád novelami zákonů o Českém rozhlasu (ČRo) a České televizi (ČT) změnil systém volby rad obou veřejnoprávních médií a systém placení uživatelských poplatků. Ministr Dostál se v televizní diskusi vyslovil pro posílení nezávislosti Rady ČRo a Rady ČT na Poslanecké sněmovně: „...měly by existovat nezávislé rady, protože závislé rady jsou k ničemu, jsou slabé. Já jsem pro rozdělení volby rad mezi tři subjekty: Poslanecká sněmovna, Senát a prezident.“ Ministr kultury však připomněl, že jeho představa o posílení nezávislosti mediálních rad narazila na odpor poslanců již při tvorbě nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání: „Já vím, že to bude zase jádro pudla, kdy se ta Sněmovna neshodne, a já vím, že poslanci budou chtít, aby se ta volba konala Poslaneckou sněmovnou.“ Pavel Dostál se vyslovil i pro změnu financování médií veřejné služby. Poplatky, které měsíčně platí každý majitel televizního a rozhlasového přijímače, by podle jeho slov měla nahradit běžná daň. „Já mám od vlády za úkol vypracovat úplně nový a jiný zákon týkající se výběru těchto poplatků. V současné chvíli děláme to, že se díváme po tom, jak se to dělá v Evropě a zavede se asi opravdu jako pravidelná daň, vymahatelná a tak dál,“ uvedl v diskusi ministr kultury Dostál. Předseda Stálé komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky Ivan Langer (ODS) návrh ministra kultury odmítl: „Představa, že bychom zaváděli nějakou mediální veřejnoprávní daň, další daňové zatížení veřejnosti, je pro mne těžko akceptovatelná.“ (Viz transkripce pořadu V pravé poledne, Česká televize, 5. 3. 2000, 12.00 hodin.)

8. listopadu 2000 – Evropská komise zveřejnila hodnotící posudek o České republice za rok 2000, v němž kritizuje stav české audiovizuální legislativy. Ve dvacáté kapitole Kultura a audiovizuální politika Evropská komise konstatovala: „V porovnání se situací v roce 1999 učinila Česká republika jen omezený pokrok ve sjednocování s audiovizuální legislativou Společenství, což je krátkodobá priorita programu partnerství v procesu přidružování. Bylo toho dosaženo přijetím nového tiskového zákona, který vstoupil v platnost v březnu 2000. Zaručuje právo na odpověď v tištěných i audiovizuálních médiích. Návrh zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání byl stažen vládou v září 2000. V posledních letech učinila Česká republika jistý pokrok ve sjednocování s požadavky společenství v audiovizuálním sektoru, ale existující legislativa stále není v souladu s direktivou Televize bez hranic. Je potřeba vyvinout značné úsilí na dosažení úplného sjednocení s *acquis*. Z toho vyplývá, že krátkodobá priorita dokončení legislativního sjednocení s programem partnerství z roku 1999 nebyla dostatečně splněna. Česká republika podepsala, ale ještě neratifikovala Konvenci Rady Evropy o nadnárodní televizi, ani její protokol.“

12. prosince 2000 – Rada České televize odvolala generálního ředitele ČT Dušana Chmelíčka. Po osmi dnech, 20. prosince 2001, zvolila Rada ČT novým generálním ředitelem Jiřího Hodače, bývalého ředitele zpravodajství ČT. Proti Hodačově zvolení generálním ředitelem ČT se postavili zaměstnanci redakce zpravodajství ČT, které později podpořila většina zaměstnanců televize veřejné služby. Pracovníci České televize vstoupili do stávk. Události tzv. krize v ČT se výrazným způsobem promítly do tvorby a přijetí novely zákona o České televizi. (Viz dále.)

21. prosince 2000 – Předseda Poslanecké sněmovny a ODS Václav Klaus zpochybnil smysluplnost existence veřejnoprávních médií a navrhl privatizaci České televize. „Ukazuje se, že hybrid zvaný veřejnoprávní instituce nefunguje, že se nejedná ani o instituci státní, ani o instituci soukromou. Vlastník, majitel, akcionář v tomto případě neexistuje, respektive neumí prosadit své zájmy. Proto je čas zahájit přípravu privatizace této instituce,“ napsal v tiskovém prohlášení k situaci v České televizi a k nespokojenosti zaměstnanců s průběhem volby nového generálního ředitele Jiřího Hodače předseda ODS Václav Klaus. „Byl bych velmi rád, kdyby byl nějaký vlastník a on si koneckonců mohl zvolit nebo nezvolit generálního ředitele k obrazu svému,“ upřesnil svá slova předseda ODS v rozhovoru pro Český rozhlas.

27. prosince 2000 – Krize v České televizi (ČT) urychlila přípravu novely zákona o ČT. Schůzka vicepremiérů Pavla Rychetského a Vladimíra Špidly se vzbouřenými redaktory ČT na Kavčích Horách, kteří odmítali nové vedení v čele s Jiřím Hodačem a žádali odstoupení stávající Rady ČT, přinesla zásadní výsledek: urychlené projednání novely zákona o České televizi. Ze setkání vzešlo následující komuniké: „3. ledna bude vládě předložena novela zákona

o České televizi, která zásadním způsobem mění volbu Rady ČT a zajišťuje její nezávislost. Vláda požádá Poslaneckou sněmovnu, aby tuto novelu schválila v prvním čtení bez připomínek.“ K připravované novele zákona o České televizi vicepremiér pro legislativu a ministr spravedlnosti Pavel Rychetský uvedl: „Změna zákona spočívá v tom, že Poslanecká sněmovna bude moci volit členy Rady ČT pouze z kandidátů navržených jinými kulturními, církevními, národnostními a jinými sdruženími.“ (Viz „Vedení ČSSD žádá demisi Hodače“, Právo, 30. 12. 2000, str. 1 a 2.)

30. prosince 2000 – „Novela zákona o České televizi bude obsahovat zásadní změny ve volbě Rady ČT“, uvedl v rozhovoru pro deník Právo vicepremiér a ministr spravedlnosti Pavel Rychetský (ČSSD). „Zásadní změnou je to, že novou Radu České televize nebude volit Poslanecká sněmovna podle svých představ, nýbrž podle návrhů, které budou předkládat regionální, společenské, kulturní, národnostní a jiné zájmové organizace. A dokonce jsem dal pokyn, aby ten zákon měl přechodné ustanovení, které bude říkat: Mandát dosavadní Rady ČT končí, musí být zvolena podle tohoto nového zákona nová rada. Zkrácený legislativní proces se dá zvládnout dokonce za méně než třicet dnů. Jde o to, aby těch třicet dnů neeskalovala situace, aby byla nějaká forma příměří,“ prohlásil vicepremiér Pavel Rychetský (viz „Spor ODS a čtyřkoalice o ČT může vést k předčasným volbám“, Právo, 30. 12. 2000, str. 1 a 6).

2001

3. ledna 2001 – Vláda premiéra Miloše Zemana (ČSSD) jednomyslně schválila návrh novely zákona o České televizi (ČT). Ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD) předložil vládě návrh novely v souvislosti s krizí v České televizi o měsíc dříve než původně předpokládal. Návrh novely zákona o ČT obsahoval rovněž návrhy novel zákonů o Českém rozhlasu a o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Premiér Miloš Zeman na tiskové konferenci po zasedání vlády oznámil, že jeho kabinet navrhne kvůli novele zákona o ČT Poslanecké sněmovně stav legislativní nouze v době od 5. do 12. ledna 2001. Premiér Zeman se kvůli vyhlášení stavu legislativní nouze obrátil dopisem na předsedu Poslanecké sněmovny Václava Klause (ODS). Ten žádosti vyhověl 4. 1. 2001 (viz). (Viz „Vláda schválila novelu zákona o ČT“, Lidové noviny, 4. 1. 2001, str. 2, „Vláda navrhla zákon o ČT“, MF DNES, 4. 1. 2001, str. 3 a „Nový zákon má smést Radu ČT a změnit způsob volby“, Právo, 4. 1. 2001, str. 3.)

3. ledna 2001 – Vládní návrh novely zákona o České televizi (ČT) zásadním způsobem mění volbu Rady ČT a její fungování. Podle důvodové zprávy návrh novely spočíval především v zavedení nového pojmu veřejné služby, který vycházel z užívaného termínu „veřejnoprávní vysílání“ a v rámci definování úkolů veřejné služby podrobněji vymezoval úkoly České televize (i Českého rozhlasu), jejichž naplňování odlišuje veřejnoprávní provozova-

tele od soukromých provozovatelů vysílání. Změny se podstatně dotýkaly ustanovení o Radě ČT, která je charakterizována jako orgán, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti České televize. Podle návrhu novely zákona měly napříště předkládat Poslanecké sněmovně návrhy kandidátů na členy Rady ČT organizace a sdružení představující kulturní, regionální, sociální, odborové, zaměstnavatelské, náboženské, školské, vědecké, ekologické, národnostní zájmy s tím, že členové Rady ČT pak měli být voleni pouze z takto navržených kandidátů. Tato změna sledovala posílení veřejného aspektu kontroly ČT. Návrh novely počítal s rozšířením počtu členů Rady České televize ze stávajících devíti na patnáct. „V zájmu zajištění reprezentativnosti Rady ve vztahu k množství rozdílných organizací, jež mohou navrhnout kandidáty na členy Rady, se rovněž navrhuje rozšířit počet členů Rady ze současných devíti na patnáct,“ stálo k tomu v důvodové zprávě. Koncepce, že Rada České televize je ze své činnosti odpovědná orgánu, který ji volí, tedy Poslanecké sněmovně, zůstala nezměněna. Návrh zákona rovněž rozšiřoval a zpřesňoval výčet funkcí a činností neslučitelných s členstvím v Radě ČT, jakož i podmínky, které způsobují zánik funkce člena Rady. Rada ČT neměla mít nadále možnost zasahovat přímo do vysílání televize veřejné služby. Postavení Rady ČT však podle vládního návrhu novely zákona mělo být posíleno novými oprávněními vydávat doporučení týkající se programové nabídky a schvalováním dlouhodobých plánů programového rozvoje, jakož i navazující povinností generálního ředitele v případech stanovených Statutem s ní konzultovat jmenování a odvolání vedoucích zaměstnanců ČT. Návrh novely zakotvil princip veřejného jednání Rady České televize jako další významný posun k její nezávislosti a zprůhlednění činnosti. Nově návrh zákona počítal i s ustavením poradního orgánu Rady ČT – dozorčí komise, která bude Radě ČT nápomocna při kontrole hospodaření televize veřejné služby. „Dozorčí komise bude Radou ČT volena a odvolávána a bude jí také plně odpovědná. Financování činnosti dozorčí komise bude zajištěno ze zvláštní výdajové položky rozpočtu České televize vyhrazené na zabezpečení činnosti Rady ČT,“ stálo k tomu v důvodové zprávě. (Viz vládní návrh novely zákona o ČT, sněmovní tisk č. 813.)

3. ledna 2001 – Vládní návrh novely zákona o České televizi obsahuje přechodné ustanovení, kterým se převádějí pravomoci Rady ČT na Poslaneckou sněmovnu. Na tiskové konferenci po jednání vlády to oznámil ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD). Přechodné ustanovení je podle Dostála reakcí na krizi v České televizi. „Přechodné ustanovení počítá s převedením pravomocí Rady ČT na Poslaneckou sněmovnu v oblasti odvolání stávajícího generálního ředitele (Jiřího Hodače – poznámka V. M.) a dále jmenování prozatímního generálního ředitele České televize,“ uvedl ministr kultury Pavel Dostál.

4. ledna 2001 – Předseda Poslanecké sněmovny Václav Klaus (ODS) vyhlásil stav legislativní nouze kvůli novele zákona o České televizi (ČT). Stav legislativní nouze měl umožnit rychlé parlamentní pro-

jednání vládního návrhu novely zákona o ČT a v souladu s požadavkem vlády trval od 8. ledna do 12. ledna 2001. Václav Klaus na mimořádné tiskové konferenci doplnil, že vládní návrh bude projednáván ve zrychleném jednání, kdy se předloha schvaluje rovnou v prvním parlamentním čtení. Předseda Poslanecké sněmovny dodal, že v rámci stavu legislativní nouze vládní návrh novely zákona o ČT přikázal k projednávání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a stanovil nepřekročitelnou lhůtu pro jeho projednávání ve výboru do 10. ledna 2001 do 24.00 hodin. Vyhlášení stavu legislativní nouze vzápětí ocenil premiér Miloše Zeman (viz „Poslanci se pohádali a nerozhodli nic“, Právo, 5. 1. 2001, str. 1).

5. ledna 2001 – Novela zákona o České televizi a Českém rozhlasu nebyla vynucena současnou situací v České televizi, napsal v deníku Právo ministr kultury Pavel Dostál. „Jedinou aktuální reakcí na nynější politickou krizi je pouze její přechodné ustanovení o tom, že dosavadním členům Rady České televize a (bohužel) také Rady Českého rozhlasu zaniká členství v těchto radách uplynutím 30 dnů po dni nabytí účinnosti zákona. A pak také akutní požadavek vlády, aby Sněmovna i Senát pro projednávání novely zvolily zrychlený režim. Jinak její vypracování a zařazení do legislativního plánu vlády bylo výsledkem realizace návrhu kulturní politiky, se kterým jsem v červenci 1998 přicházel na ministerstvo. Neboť změnu požadoval hlavně zdravý rozum, protože k politizaci rad došlo již v předchozím volebním období napříč politickým spektrem. Vždyť to byla mediální komise Poslanecké sněmovny, v níž jsou zastoupeny všechny parlamentní strany, která se při projednávání zákona o rozhlasovém a televizním vysílání shodla, že můj návrh volit kandidáty do tzv. velké rady třetinovým způsobem (Sněmovna–Senát–Prezident) je nepřijatelný. Doporučila mi, abych se ve všech připravovaných mediálních normách vrátil k volbě pouze Poslaneckou sněmovnou. Jinak podle ní by mediální zákony nebyly průchodné... Pokud Parlament ČR přijme novelu zákona o České televizi a Českém rozhlasu, ztratí politické strany de facto možnost delegovat své příznivce do jejich rad. Samozřejmě, že lze toto ustanovení obejít a pod pláštěm té či oné organizace přesto do nich propagovat své lidi. Tomu samozřejmě nemůže zabránit žádný zákon. Tomu může zabránit pouze veřejnost. Důslednou kontrolou. Neboť žijeme v zemi, kde se naštěstí zná skoro každý s každým. Jedině tak lze dosáhnout toho, aby veřejnoprávní média plnila svoji funkci. Aby už nikdy nebyla hlásnou troubou politických stran anebo politiků. Ale také ne svých redaktorů, z nichž někteří využívali veřejnoprávní obrazovky či mikrofonu k prezentaci svých osobních sympatií k tomu či onomu politikovi. (Výhodou ČSSD je, že se jí to vlivem svérázného vztahu Miloše Zemana k médiím všeho druhu, zase tolik netýká.) Myslím, že nakonec ale současné události v ČT přispějí ke zvýšení její objektivity. Protože svobody a nezávislosti získaných vlastním úsilím, si vážíme daleko více než svobody darované. A v tom je katarze dnešní krize...“ (Viz Dostál, P: V zemi, kde se každý zná s každým, Právo, 5. 1. 2001, str. 6.)

5. ledna 2001 – Předseda Poslanecké sněmovny Václav Klaus (ODS) svolal mimořádnou schůzi sněmovny kvůli novele zákona o České televizi na pátek 12. ledna 2001. Klaus to oznámil na mimořádné schůzi Poslanecké sněmovny, která se zabývala krizí v České televizi.

9. ledna 2001 – Za výrazný krok dopředu označil v rozhovoru pro deník Právo předseda Nezávislé odborové organizace České televize (ČT) Antonín Dekoj vládní návrh novely zákona o ČT. „Samozřejmě, že máme k novele některé výhrady. Teď vám je sice z hlavy neřeknu, ale doufám, že zákon budou připomínkovat profesní organizace,“ uvedl Dekoj v rozhovoru pro deník. (Viz „Vydržíme do splnění všech našich požadavků“, Právo, 9. 1. 2001, str. 1 a 6.)

10. ledna 2001 – Sněmovní výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu projednal vládní návrh novely zákona o České televizi a přijal k ní některé zásadní změny. Členové výboru například zvýšili procento vysílaných pořadů opatřených skrytými nebo otevřenými titulky pro sluchově postižené z 50 na 70. Další změnou byl návrh na prodloužení funkčního období členů Rady ČT z pěti na šest let a zakotvení tzv. rotačního principu volby členů Rady. „Členové rady jsou voleni z kandidátů navržených podle odst. 2, a to na funkční období 6 let, přičemž každé 2 roky je volena 1/3 členů; mohou být zvoleni opětovně, nikoliv však na funkční období bezprostředně následující. Na místa uprázdněná z jiného důvodu než pro funkční období jsou voleni noví členové na dobu zbývající do konce funkčního období toho člena, jehož místo se uprázdnilo; je-li tato doba kratší než 1 rok, omezení možnosti opětovného zvolení neplatí. V případě odvolání Rady, podle § 6 odst. 3 a následném zvolení všech členů Rady, Rada na své první schůzi losem určí 5 členů Rady s funkčním obdobím na 2 roky, 5 členů Rady s funkčním obdobím na 4 roky a 5 členů Rady s funkčním obdobím na 6 let,“ stálo v pozměňovacím návrhu výboru. Poslanec výboru Petr Pleva (ODS) do usnesení prosadil, aby do novely zákona o ČT byla zapracována pasáž o schvalování Kodexu České televize Poslaneckou sněmovnou. Výbor proto do působnosti Rady ČT zařadil i povinnost: „předkládat Poslanecké sněmovně ke schválení Kodex České televize, který stanoví zásady naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání; porušení Statutu České televize je kvalifikováno jako porušení pracovní kázně podle zvláštního zákona (zákon č. 65/1965 Sb.). Sněmovní výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu se v usnesení rovněž dohodl na ustavení nového orgánu Poslanecké sněmovny, který bude vykonávat předvýběr kandidátů do Rady ČT. Jde o volební výbor. Poslanci z tohoto důvodu navrhli novelu zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění zákona č. 47/2000 Sb. Návrh ustavení volebního výboru počítal s poměrným zastoupením poslanců jednotlivých stran ve sněmovně. „Volební výbor posoudí návrhy podané oprávněnými organizacemi a sdruženími a vybere z nich kandidáty v počtu odpovídajícím trojnásobku počtu členů příslušné Rady, kteří mají být zvoleni. Výbor se při vý-